कुविरगुतां दिशमुत्तरश्मी गतुं प्रवृत्ते समयं विलंख ।
दिग्दिन्नणा गन्धवहं मुख्न व्यलीकिनिःश्वासिनवोत्ससर्त ॥ १५॥
श्रमूत सयः कुसुमान्यशोकः स्कन्धात्प्रभृत्येव सपद्यवानि ।
पदिन नापैन्नत सुन्द्रीणां सम्पर्कमाशिक्षितनू पुरेण ॥ १६॥
सयः प्रवालोदमचारुपत्रे नीते समाप्तिं नवचूतवाणे ।
निवेशयामास मधुर्द्विरेफान्नामान्नराणीव मनोभवस्य ॥ १०॥
वर्णप्रकर्षे सित कर्णिकारं उनोति निर्गन्धतया स्म चेतः ।
प्रायेण सामग्र्यविधौ गुणानां पराञ्चली विश्वसृतः प्रवृत्तिः ॥ १८॥
वालिन्दुवक्राण्यविकाशभावाद्यभुः पलाशान्यतिलोहितानि ।
सयो वसत्तेन समागतानां नखन्नतानीव वनस्यलीनाम् ॥ १९॥

^{25.} Cum sol, fervidos radios spargens, ad plagam a Kuvera custoditam ascendere inciperet, tempus transiliens, plaga australis ore suo ventum spiravit, quasi doloris suspiria.

^{26.} Subito Asokas inde a trunco flores produxit una cum surculis, neque exspectavit contactum pulchrarum pedis, tintinnabulis argutis praediti.

^{27.} Exinde cum recens Chútae sagitta, novis surculis quasi teneris pennis instructa, ad finem perducta esset, Madhus apes ei imposuit, veluti Kámae nominis litteras.

^{28.} Karnikárae flos, quanquam colorum excellentia praeditus erat, propter odoris defectum cor affligebat: plerumque creatoris agendi ratio adspernatur coniunctam omnium virtutum creationem.

^{29.} Splendebant rubicundi *Palásae* flores, primae lunae instar curvati, quia nondum aperti erant, veluti unguium vulnera, recens inflicta a silvarum planitiebus, cum Vasanta congressis.